

TIJD VOOR
TOPLESS

Bijles van Marith

**FREE THE
NIPPLES!**

Nederland wordt elke dag preutser en truttiger, bemerkte onze seks-expert aan den lijve. Topless zonnen bij Woodstock, ben je gek?!

Tekst Marith Iedema

Ik kom uit een naturistennest. Ben opgegroeid in mijn blote kont. Naakt voel ik me – anders dan mijn generatiegenoten – op mijn lekkerst. Geen bh die strak om mijn borsten spant, spijkerbroek die ademen bemoelijkijkt, pyjama's die opkruipen, ondergoed dat schuurt: pure vrijheid. De verpreutsing van Nederland gaat me dan ook aan het hart. Enige tijd geleden ploften vriendin J. en ik na een wandeling langs het strand van Bloemendaal aan Zee, neer in een van de zitzakken van strandtent Woodstock. Zonder aarzelen ontblootten we onze bovenlijven. We waren per slot van rekening in het hippieparadijs van Nederland: hangmatten, palmbomen, enkelbandjes, bloemen in haren, de geur van wiet in de lucht. Woodstock Bloemendaal is genoemd naar het gelijknamige Amerikaanse festival. Waar 'vrijheid blijheid' geboren werd. Waar blote billen en borsten voor het eerst massaal het licht zagen. Niet met het doel om op te winden. Juist als protest tegen al het conventionele. Oprotten met kuis- en deugdzaamheid, met kledingvoorschriften – *free the nipples!* Preuts gedrag werd voor eeuwig verbannen naar het verleden. Tenminste, in die illusie leefden we een tijd.

HIPPIE-HOTSPOT

Terug naar Bloemendaal aan Zee. De zon brandde. Dat was niet het enige dat we voelden. Er werd naar ons gestaard. Groepjes, zowel van het mannelijke als van het vrouwelijke geslacht, draaiden zich om, stootten elkaar aan. Ongemakkelijk fluisterde ik: 'Wat kijken ze?' J. – al net zo'n naturist als ik – haalde haar schouders op. Voor het eerst keek ik goed om

me heen. We waren de enigen. Ja, topless zonnen is al een tijd uit in Nederland. Maar hier, op dé hippie-hotspot, serieus, niemand? Twee jongens haalden schaamteloos hun mobiel tevoorschijn en maakten een foto. Ik werd woest. 'Hoe durven jullie?' schreeuwde ik, alsof we nog niet genoeg aandacht trokken. Is dit mijn Nederland? dacht ik, terwijl ik verslagen mijn topje aantrok.

Opengespleten schedels, afgerukte armen, onthoofdingen, onze tijdlijnen staan er vol mee. Maar tepels en naakt zijn verboden op Facebook en Instagram. Overtreed je de regels, dan word je een tijd geweerd van de sites. Facebook zegt daarmee: naakt is verkeerd en dat nemen mensen over. Wij worden stukje bij beetje geïndoctrineerd, met weerzin tegen bloot als gevolg. Als voormalig naaktmodel kun je het wel schudden in de zakenwereld. Collega-model H., die ooit de cover van *Playboy* sierde, mocht ondanks het uitstekende werk dat ze leverde niet blijven toen haar

werkgever erachter kwam dat ze in het blad had gestaan, jaren daarvoor. Bevriende naaktfotograaf B. wordt woest als hij dit soort verhalen hoort. Maar het komt geregeld voor. B. liet me een tijd geleden een map met foto's zien. 'Deze heb ik van internet moeten halen omdat meiden in de problemen kwamen op hun werk,' vertelde hij. Dat is iets van de laatste jaren volgens B. 'Voorheen mocht je zelf weten wat je uitspookte in je vrije tijd.'

MIDDELVINGER

Je zou verwachten dat mensen met de komst van internet minder preuts zijn geworden. Naakt is voor iedereen bereik-

baar, met één druk op de knop. Vanwaar die panische houding? Wellicht is het juist de angst om op het net terecht te komen – en ongewild te worden vereeuwigd, met alle gevolgen van dien – die vrouwen belet topless te zonnen. Als die jongens geen telefoons bezaten, had ik mijn middelvinger opgestoken en vrolijk doorgedaan met zonnen. Het idee halfnaakt op mokkels.nl te belanden weerhoudt me daarvan. Ik word gedwongen te buigen voor de normen van deze tijd. En ik ben vast niet de enige die denkt: stel dat mijn preutse – toekomstige – werkgever het beeld onder ogen krijgt. Je weet nooit wat de toekomst brengt, dus je probeert de schade te beperken. (Al is dat in mijn geval een beetje dweilen met de kraan open. Als je Marith Iedema googelt, krijg je een bonte collectie foto's te zien die overschrijdt wat maatschappelijk geaccepteerd is, afkomstig uit de tijd dat ik jong en onbezonnen was.) Nog een mogelijke verklaring voor de vertrutting van Nederland is dat we onze kerker zijn dan vroeger. Uit onderzoek is gebleken: hoe meer gemanipuleerde beelden we zien – en daar worden we mee doodgegooid – hoe ontevredener we zijn met ons eigen lichaam. Uiterlijk is belangrijker dan ooit. Vroeger lag elke vrouw topless in de zon. Het was geen schoonheidswedstrijd. Iedereen deed het, punt. Wat het een trend maakte. En trends komen in golfbewegingen. Na een periode van 'alles moet kunnen' komt geheid een tijd van 'niks kan'. Eén lichtpunt: met een beetje geluk dansen onze kinderen, of kleinkinderen, weer halfnaakt door het leven. In de tussentijd: als je een vrouw zonder top ziet, doe alsof dit de normaalste zaak van de wereld is en hou je telefoon op zak. We zien allemaal graag borsten. De hoogste tijd om weer een klimaat te creëren waarin vrouwen zich maar al te graag ontdoen van hun kleding. **R**

'Is dit mijn Nederland?' dacht ik, terwijl ik verslagen mijn topje aantrok